

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. IX.

U Samoboru, 1. veljače 1914.

Br. 5.

Izlazi svake nedjelje. POKETPLATA na četvrt godišta za domaće K 1.70, za vanjske K 2, za inozemstvo K 2.25. Pojedini broj 16 fillira

Vlasnik, Izdavaatelj i odgovorni urednik:
DR. MJO JURATOVIĆ.

OGLAŠE prima uprava prema cjeniku. Za oglaš, koji se više puta svrđava, daje se za stan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Konferencija i sjednica trgovišnog zastupstva.

Ustanovljenje ljetnog voznog reda na Samoborskoj željeznici.

Zakazana konferencija trg. zastupstva održavala se je u ponedjeljak dne 26. o. m. Konferenciji bila je svrha, da stavi svoje želje, eventualne preinake u ljetnom voznom redu Samoborske željeznice. Prisutno je 10 zastupnika.

Prisutni upravitelj i tajnik Samoborske željeznice g. Horvat priopćuje, da je od ravnateljstva Samoborske željeznice dobio nalog, da se kod svakoga novoga sastava voznoga reda stavi u sporazum sa trgovišnim zastupstvom i da prema njegovomu mišljenju udesi svoju djelatnost. (Glasovi: Živo! Toga oš nije bilo! Napokon!) Priopćuje nadalje, da sadašnjeg vlaka, koji polazi iz Samobora u 9²⁰ više nije moguće preinčiti, jer to ne dozvoljava ministarstvo. Prema njegovoj snovi imao bi se ljetni vozni red od 1. svibnja t. g. ustanoviti ovako:

1. Vlakovi iz Samobora: 5⁴⁰ ujutro, 7¹⁰ (motor) ujutro, 9 prije podne, 1¹⁰ poslije podne, 5³⁰ i 8 sati uvečer.

2. Vlakovi iz Zagreba: 7⁰⁵ ujutro, 10²⁵ (motor) prije podne, 11³⁰ prije podne, 2³⁰, 5³⁰ poslije podne i 8 sati na večer. Za nedjelje i blagdane ustanovljeni su još posebni vlakovi za popodne iz Zagreba i za u noći iz Samobora.

Konferencija zastupnika zahvaljuje na susretljivosti ravnateljstva Samoborske željeznice, potpuno je sporazumna glede ustanovljenog voznog reda, te ga sasvim odobrava.

Na to se povela riječ glede sniženje cijena, o čemu se dulje vremena raspravljalo. Na koncu zadovoljila se konferencija sa izjavom tajnika g. Horvata, da će poradi o tom, da se u ljetnim mjesecima pro-

davaju blokovi uz znatno snižene cijene i to samo za vožnju Samobor—Zagreb i obratno.

Molba bilježnika Josipa Čopa za umirovljenje

Načelnik Kieščić izjavljuje, da je trg. poglavarstvo dobilo pretnu stvar, pak budući da imade dovoljan broj trg. zastupnika to ovu konferenciju pretvara u sjednicu.

Prisutni: Od strane kr. kol. oblasti dr. Dragan Alković, kot. pristav, Mirko Kieščić, načelnik. Zastupnici: Bedeničić, Cesar, Hrčić, dr. Juratović, Medved, Norčić, Ostaković, Presečki, Tkalčić.

Načelnik Kieščić izvještuje, da je ovo poglavarstvo dobilo otpis od kr. žup. oblasti gdje se saopćuje, da je bilježnik Josip Čop zamolio umirovljenje te se od trg. zastupstva traži zak. niti zaključak, kojim se ovo umirovljenje prima.

Zastupstvo jednoglasno zaključuje, da ono protiv umirovljenja Josipa Čopa nema ništa i da moli kr. županijsku oblast, da se molbi bilježnika Josipa Čopa definitivno udovolji.

Još se govorilo o izvozu sanjaka, dječjih sanjaka, koji su u noći gotovo životu pogibljivi i na to bude sjednica zaključena.

Pivničarski tečaj u Samoboru.

Živa riječ uvijek je jača od mrtvih knjiga. Kad se nešto prikazuje zorno, ostavlja sasvim druge tragove u duši od napisane teorije. Naravno to sve vrijedi za slučajeve, gdje su predavači, kojima je povjeren, da šire neku nauku, na svome mjestu. Nužno je nesamo, da su upućeni sami u stvar od najvećih tačnina, nego da imaju načina i smisla, da ono, što imaju tumačiti, predoče svojim slušaateljima u takvom obliku koji ih ne umara, nego ih zainteresuje u svakome

momentu. Ako se još utvrđuju i razjašnjuju pojedine partije tumačenja odmah i s eksperimentima, onda ovaki tečajevi ne mogu proći bez uspjeha. Kad se dakle zem. vlada zakani za gospodarske tečajeve, imala je na umu već gore istaknute prednosti živog tumačenja od recimo raznih brošura, koje bi se mogle također raspapati među narodom. Za to ovu ideju gospodarskih predavanja treba svojaki poduprijeti, jer će samo tako moći donijeti vidljivih plodova u podružju narodne naše ekonomije.

Pivničarski tečaj, što je u Samoboru priredjen, zadovoljio je posvema svoju svrhu. Gradivo, što su ga obradili predavači (gg. Cesar i prof. Kaltner) bilo je primijetljivo i odabrano prema našim prilikama i potrebama, a i sami predavači pokazali su se potpunom dorasli važnoj zadaći koja se na njih stavlja, te da su kadri hvale vrijednu zamisao gospodarskih predavanja popularizirati i dati joj snažnijih zamaha u radu za naše narodno gospodarstvo.

Dodat ćemo još, da je bila vrlo lijepa pojava, što su tečaju u Samoboru prisustvovali i prednjačile i nekoje odlične ličnosti našega trgovišta. No očekivati je bilo opravdano, da će predavanjima doći barem oko stotinu osoba, s obzirom na naš vinogradarski kraj, gdje gotovo svaka kuća ima i svoj — vinograd. A pivničarstvo isto je važno, gdje loša manipulacija s vinom često pokvari vino i uništi svu berbu mnogobrojnih vinogradara. Nadajmo se, kad će doći do drugog tečaja, da će i u tom pogledu biti bolje.

Donosimo ovdje izvještaj, što smo ga primili o Pivničarskom tečaju.

19. siječnja u 9 sati prije podne započeo je pivničarski tečaj u Samoboru, uz sveopće zanimanje inteligentnijih gospodarskih krugova.

S nekoliko prigodnih riječi otvorio je tečaj trgovišni načelnik g. Kieščić. Tečaj

Dragutin Jambrečak.

U jednoj čednoj sobici (u kući gdje T. Vazečić) tek nekoliko koračaja od samostanske crkve, proživljavao je posljednje godine života. Bio je rijedak gost na ulici, a i onda, kad smo ga slučajem susreli, nije to bio onaj veseli, živahni, uvijek na šalu i dosjetku pripralni Karlek Jambrečak, kakvog smo prije običavali gledati. Vidjelo se jasno, da njegovo srce slabilo je tijelo ne razarano samo starost, nego da i bolesti utiskuje svoje duboke signale tragove. . .

— Kako je, dragi Karlek, je i što bolje?

— Ne plaš, brate, — obično je odgovarao — to evo, možda si misliš što je starost, pa bolest; s menom nikad: više bolje. —

I nije bivalo dolta bolje, nego se bolest sve više pogoršavala, a ova stina, što je nepoklona, potera starca u krevet, iz kojega se više ne ustade. Prođe subote stvorio je zauvijek usojne staračke vjeđe.

S Karikom Jambrečakom pada u grob jedna zanimljiva ličnost, jedan lip svjetnik posve boemski prirode, ali i jedna dobra i čista duša, koju je svatko mogao da isto zamjeri, što je samo bilo da čovječjim okom i na ljetne procedjke. Kao svjetnik bio

je najprije srednjoškolskim učiteljem, svršivši filozofiju u Beču, a kad mu dođe šupa u Brdovca nije mogao da da njoj ustaje. Tko ga je god od klijana što molio, sve bi mu dao, a ono, što su njemu morali drugi pružiti, tražio je na prvu riječ prednje. U svojoj mirovini mnoga je goru pretrpio radi svoje nemirne čudi, koja se nije mogla da skrene u uske granice discipline, ali i često radi prilika i osoba, koje su ga okružavale. Ipak, što ga je poznavao izbliza, nije ga mogao prekoriti, da nije u svojoj duši bio dobar čovjek i svjetnik. Sve njegove druge dnevne brige i razbibrige (a imao ih je dosta) nijesu ga mogle smesti, da primjerice svaki dan ne čita svoja brevijara.

Nasvraba Dragutina Jambrečaka bila je opretna i visoka. Kao književnik nikad se već sa apokaliptičnoga doba ne je kao misaot savršeno gotovo u svim časovima, što su izlazili pedesete i bezdesete godine patriotskom gorljivošću. Bio je u svoje vrijeme jedan od naših svjetnih ličnosti, pa u narodni jark procvatao s velikom ljubavlju. Mnoga svoja klijantstva imao je u pokle. Njegova „Polina torte“ s vjeroj je za bilježilo sve šale još klijantstva Vojaka, postigla je veliku i neobičnu popularnost. I pod stare dane uspijevo se na Parne, i ako u ovom pravcu nije bio usaglasen

dotjerana, jer je radio brzo i namirno, ipak se zrcali svuda njegova visoka inteligencija i načelnost, pa i — originalnost, onaka s kakvom se je i sam laticao. „Damo gubice naše prilike sprječile su, da sam pritom spremom nije pružio više, negoli sam je pružio“ — veli dobro „Obzor“ pišući nekrolog pokojnik.

Dragutin Jambrečak ljubio je od srca Samobor. Zavelo je njegova gost i dolove, njegova nepotu i družinu, pa njegovu općinstvo, među kojima je imao velik broj istrenih prijatelja. Običavao je i govoriti, da bi mu bila najveća radost, da može u njem općinasti. Od života ima, što ih je proživio, padaje sva i sa njegovu još onda zanimljivu boravljenu u Samoboru. No sve ga to ne prijači; on želi da njegove ličnosti budu posljednje počivalište na samoborskom groblju.

Uz ovaj „Samobor“, što ga je izdao 1907. god. izdavač kao što je izdavao i ovome: „Ne izgubite vrijeme i štiti prater cestovne rade.“ (t. i. Ova) ni se završiti kralj naš sve omele 1911.)

Njegova se ličnost ispunila. U ovom njemu zanimljivom životu ostaje našao je postojanost i utrudjenost svojim klijantima. Nijepuše njegove!

je prisusvovalo što redovitih što izvanrednih služatelja oko 40.

Od redovitih prisustvovali su tečaju p. n. gg. FML. Gjurio Žunac, Mirko Kleščić st. načelnik, Gejza Horvat šumarnik, Presečki Edvard vele tržac, Ivan Levičar veleposjednik, Hinko Sauer, trgovac, Smidhen Ljudevit, posjednik, Mirko Kleščić ml., Stjepan Fresl ml., Dušan Presečki, te posjednic. i vinogradari Noršić Mijo, Tkalić Franjo, Milan Soštarić, Josip Noršić, Čebušnik Nikola, Tkalić Juro, Bišćan Josip, Bišćan Janko, Mijo Herceg, Medved Ivan, Medved Franjo ml., Žitković Josip, Herceg Juro, Mijo Bašić, Ivan Razum, Stjepan Bašić, Juranko Mijo, Faleković Mijo, Janko Tomašković, Ivan Zornjak, Miko Žitković, Pavao Fabekovec, Juro Mavrović, Požeg Franjo i Stjepan Bašić.

Obuka je tekla ovim redom:

Ponedjeljak: Uvod. Uzroci slabog trgovini vina, razni uplivi na dozrijevanje grožđa, kako i kada treba brati grožđe. (Cesar.)

Ugušćivanje mošta, priprema pelinkovca, nalijevanje mošta i vina na svježe tropine. (Kaitner.)

Poslije podne pregledavanje pivnice kod g. Presečkija i praktično čišćenje vina. (Kaitner.)

Utorak: Kako valja pripraviti mošt iz bijeloga i crvenoga vina te zdravoga i bolesnoga grožđa, da vino bude zdravo. (Cesar.)

Alkoholno vrenje. Uporaba umjetno gojenje vinske pjenice, te matičnoga mošta. (Kaitner.)

Poslije podne: pregledanje pivnice kod Samoborske štedionice i praktično obeskiselenje vina. (Cesar.)

Srijeda: Postupak s vinskim posudjem. Pretakanje i obeskiselenje vina (Cesar.)

Bolesti vina. Predusretanje bolesti i njihovo liječenje I. (Kaitner.)

Poslije podne: Teorija o istraživanju mošta i vina, te praktično istraživanje i kušanje vina. (Kaitner.)

Četvrtak: Nadopunjavanje, sumporovanje i osvježivanje vina s ugijčnom kiselinom. Važnost vinarških zadruga. (Cesar.)

Bolesti vina. Predusretanje bolesti i njihovo liječenje II (Kaitner.)

Poslije podne: Odredbe zakona glede zasladjivanja mošta i uporaba žeste u vinarstvu. Uporaba otpadaka u vinarstvu (Kaitner.)

Petak: Čišćenje vina i priprema čistila. Filtriranje ili procijedjivanje vina (Cesar.)

Pogriješke vina i njihovo predusretanje. Popravljanje pogriješnih vina (Kaitner.)

Poslije podne na sveopću želju: Važnija poglavlja iz vinogradarstva (Cesar.)

Subotu: Uredjaj podruma. Označivanje i sijubljanje vina te uporaba karamela i satifera (Cesar.)

Uporaba koštanog i drvenog uglja u vinarstvu (Kaitner.)

Poslije podne: Tumačenje i uporaba podrumarskih strojeva kod središnje zadruge hrvatskih vinogradara u Zagrebu (Cesar.)

Sva ta predavanja saslušana su s velikom pažnjom i osobitim interesom. Mnogi polaznici pravili su si o svemu bilješke.

Dvadesetorici polaznika izdane su potvrde o polasku tečaja.

Nadamo se da će taj tečaj kojem prisustvovali od veće česti napredniji gospodari mnogo pridonijeti za procvat našeg vinogradarstva i pivničarstva.

Domaće vijesti.

Dopust. Na vlastitu molbu podijelila je kr. Španijska oblast u Zagrebu upravitelju kr. kotarske oblasti u Samoboru Milanu pl. Thanhoferu četirinedjeljni dopust, koji je isti već i nastupio. Privremenim upraviteljem kot. oblasti imenovan je dr. Drag. Alković, kr. kot. pristav.

Skupština Hrv. čitaonice. Dne 23. o. m. j. održavala se skupština Hrv. čitaonice u Samoboru. Nakon pozdrava predsjednika čitaonice dra. Juratovića te izvješća tajnika i blagajnika Sebastijana izabran bi tajnikom čitaonice župnik Milan Zjajić. Zaključene su

neke promjene u abonementu više novina, raspravljalo se odule o tome kako da se društveni život u Samoboru podigne i po tom bude skupština zaključena.

Zaključak prvoga poljeća. Jučer je dovršeno prvo polugodište na pučkoj školi, te su danas učenicima razdijeljene izvjesnice, da se tako roditelji obavijeste o napretku svoje djece.

Odlikovana domaća tvrtka. Poznata zagrebačka tvrtka Josip Kaplan, zavod za crkvenu umjetnost, odlikovan je po sv. stolici naslovom dobavljača sv. oca pape. Josip Kaplan je sa svojim proizvodima u području crkvene umjetnosti došao na glas nesamo u domovini, nego i u inozemstvu.

Poslovanje kr. kotarskog suda Samobor u g. 1913. U građanski urudžbeni zapisnik stiglo je 16.180 brojeva. Redovitih parnica preko 200 K., te sporova glede nekretnina i drugih prava bilo je 325, a maličnih parnica do 200 K. bilo je 1218. Smetanja posjeda bilo je 124, a povedenih ostavinskih rasprava 115. Zatraženih ovrha bilo je 759. U kaznenom odsjeku bilo je zločinštva 55, a prekršaja 741.

Redoviti tekući novčani promet g. 1913. iznosio je: 191.084 K 23 fl., a iz god. 1912. preuzeto e u pologu za rukovodjenje u g. 1913. i to: sirotinjskih pologa u iznosu od 87.420 K 63 fl., a inih sudbenih pologa 112.986 K 32 fl.

U grunтовni urudžbeni zapisnik stiglo je 2097 brojeva. Grunтовnih izvadaka potraženo je 1017. Uknjižbi prava zaloga bilo je 495, a ostalih prijenosa vlasništva nekretnina i unosa 432.

U svemu je bilo sudbenih komisija 272. Uapštenika tečajem cijele godine 1913. bilo je 163.

U proljeću obavio je pregledbu poslovanja presv. g. predsjednik kr. sudb. stola u Zagrebu Josip Vendler.

Osoblje suda ostalo je nepromijenjeno.

Sanjkašku utrku u Samoboru priredjuje klub „Livačić“ dne 2. veljače na putu od kapelice sv. Jurja do kapelice kod groblja. Natječu se: 1. gospođa pojedince. 2. dame pojedince. 3. gospođa u dvoje. 4. dame i gospođa u dvoje. Natjecanje počinje se u 10 sati ujutro, prekida o podne i nastavlja u 2 sata popodne. — Uložak za natjecanje jest po osobi 2 K. Prijave se primaju u ljekarni M. Kleščić.

Nazivlje općina i prebivališta. U članku pod ovim napisom u posljednjem broju potkrala se jedna tiskarska pogriješka. U opć. Sv. Nedjelja ima stajati: Dol se pretvara u Jagnić-dol, a ne, kako je tamo štampano: Ignić-dol.

Glavna godišnja skupština Obrtno radničkog društva „Napredak“ u Samoboru. U nedjelju, 25. o. m. j. održalo je ovo društvo svoju glavnu godišnju skupštinu, koja je bila veoma dobro pohodjena, što je znak, da se naši obrtnici za ovo jedino isključivo obrtničko društvo u Samoboru veoma zanimaju, a to i s potpunim pravom, jer im ono pruža vrlo lijepe pomoći u najtežim prilikama, a to je bolest člana ili smrt njegova i članova njegove obitelji.

Oko 4 sata poslije podne otvorio je predsjednik društva g. Josip Kocjančić skupštinu, zamolivši članove da saslušaju izvještaje o radu odborova. Nato je blagajnik društva g. Filip Simec izvjestio o novčanom stanju društva. Iz ovoga se izvještaja razabralo, da je u godini 1913 unišio K 1311.14, izdano 1272.75, a ostalo u ručnoj blagajnici K 38.39. Budući da perovodja društva Tunjko Stjepan jednostavno nije došao na skupštinu, niti podan godišnji izvještaj, to se prešlo na daljnju točku dnevnog reda: izbor odbora.

Predsjednik Josip Kocjančić moli skupštinu, da ga gledom na njegove odmakle godine ne bi više na ovo mjesto birala, jer mu je vrlo teško ovu čast vratiti koja traži veću brigu i djelovanje. Predlaže, da se za predsjednika izabere g. Antun Filippec. Skupština uvažujući razloge, koje je naveo g. Kocjančić, prihvaća njegov prijedlog.

bira jednoglasno za predsjednika g. Antuna Filipca; g. Josipa Kocjančića bira pak u znak priznanja za njegovo marno i poštovno djelovanje u ovom društvu kroz dugi niz godina „počasnim članom“ ovoga društva. Izatoga budu izabrani za potpredsjednika Franjo Bedeničić, blagajnika Filip Simec tajnika Slavko Šek, a u odbor Grgas Alois Bašić Ivan, Hodnik Mato, Cimermančić Josip, Brezek Franjo, Bišćan Janko i Herceg Mijo. Za barjaktara izabran je Hodnik Mato, a zamjenikom njegovim Herceg Miško.

Iza izbora odbora prešlo se je na eventualija i prijedloge. Kod ovih se točki razvila dosta živahna debata. Među ostalima je zaključeno, da se nedjeljni prinosi imadu točno uplaćivati, jer će se inače prema pravilima morati nemarne članove smatrati kao da su istupili, i brisati iz članovnika. Uplate se primaju kao i dosada svake prve nedjelje u mjesecu od 3-4 sata poslije podne u društvenim prostorijama. Dalje je zaključeno, da društvo umjesto dosadašnjih šešira što ih nose članovi, kad istupaju u društvenoj uniformi, nabavi kape prema uzoru zagrebačkog obrtničkog društva. Nakon što su još nekoja interna pitanja riješena, zaključuje predsjednik skupštinu, a skupština zapjevaše skladno „Lijepa naša domovino“. Iza skupštine razvila se je mala veselica, kod koje padoše nekoje lijepe zdravice, a novi predsjednik g. A. Filippec apelirao je na skupštinare da ovo svoje društvo čim više prigrije, jer je to u njihovom vlastitom interesu. Što će društvo čvršće i jače stajati i više članova brojiti, to će članovi društva moći dobivati veće koristi od njega.

† Barbara udova Žitković, umrla je ovdje u 80. godini života te u ponedjeljak pokopana na ovdšnjem župnom groblju uz saučelje općinstva. — Laka joj zemlja.

† Antonija udova Dočkal, umrla je u 86. godini, te je u utorak sahranjena na župnom groblju. Pokoj joj vječni.

Neobična studen. Kako drugdje tako smo i mi ovih dana osjetili neobično visoku studen, kakve ljudi ne pamte ovanio od 1879. godine. — Već u nedjelju pritisla je jaka studen koja je drugi dan kao i u utorak tako ojačala, da je u ponedjeljak u 7 sati ujutro pokazivao toplojer 14 stupnjeva ispod ništice, a utorak pače 17 stupnjeva. Medjutim se već u srijedu promijenilo vrijeme, jer smo dobili snijeg, a živa poskočila nad ništicu. U petak smo opet dobili jaču studen, te je živa pala na 9 stup. ispod ništice, a jučer opet na 11 stup.

Uredjenje Gajeve ulice. Primamo na uvrštenje: Molimo Vas gosp. urednič. imajte dobrotu u Vašem cijenj. listu uvrstiti sljedeće:

Na primjedbu u „Sam. listu“ od 25. l. t. g. pod šifrom J B. izjaviti nam je sljedeće:

Zaista je opravdano, da se je dotični gosp. sjetio naše ograde od bašče, samo nije pravodobno. Morao bi znati, da se ovakove radnje ne mogu obavijati u zimi već u ljetu. Za svaku nesreću, koja bi se eventualno mogla dogoditi na dotičnoj ogradi, odgovorni su vlasnici. Kraj naših loših prilika osjećamo još živo svi stanovnici Gajeve ulice izdatke za kanalizaciju, koja žalibože još nije kraju privedena.

Vlasnica Tkalićeve bašče.

Stožajevi umrti u siječnju. Kad smo početkom ove godine donijeli godišnji iskaz umrtih u Samoboru, isporučili smo njegove brojke s onima od posjedajih triju godina, pa smo konstatovali, da je mjesec siječanj već godinama najlošiji mjesec u Samoboru, što se tiče mortaliteta. Ovu našu tvrdnju našalost dokazuje i siječanj u ovoj godini. Od 1. do 31. siječnja ove godine umrla su u svim dvadesetorici, dakle je broj mrtvih u ovom mjesecu još i daleko nadmašio brojeve od istog mjeseca u prošlim godinama.

Savazno se čovjek? Prošli tjedan umro je u Samoboru Juraj Sepić, siromašan starić od 82 godine. Nadjen je u svojoj hladnoj sobici ukočenih udova. Pranjeli su

se odmah glasovi, da se je dotičnik smr-
znuo od velike studeni, što je ove dane
vladala. Medjutim je konstatovano, da je
umro od kljenuti srca, koja je nastupila od
staračke nemoći, a glasine, da se je smr-
znuo, ne odgovaraju istini.

Obrtna dozvola podjeljena je Mi-
roslavu Franjku, mesaru u Smidhenovoj
ulici.

Umrli u Samoboru od 25. siječnja
do 1. veljače.

Dragutin Janbrečak, um. župnik, 76
god., Samostanska ulica, od raka
Barbara Žitković, udovica 80 g. st. od
staračke slabosti.

Antonija Dočkal, udovica 86 god. st.
od ostarjelosti.

Juraj Šepić, postolar 82 g. st. od sta-
račke nemoći.

Društvene vijesti.

Dobr. vatrogasnom društvu da-
rovali su još predmete za tombolu prigodom
posljednjeg plesa gg. Julija Vrbanić i
Josip Sidnaj.

Dopis iz Amerike.

U Chicagu, dne 7. siječnja 1914
(Svršetak.)

Često se moja misao krene iz tuđine
na one naše doline i brdine. Nema dana
da se ne bi mišlju zaletio u dragi zavičaj,
pak me veseli ova namjera g. župnika, da
se sačuvalo, što nam je ostalo od starine.

Te teške okolnosti i tjeraju ljude ovdje.
Dolaze mnogi a više se nikada ne misle
povratiti u svoj zavičaj. Čovjek se mora i
nehotice zamisliti, kada vidi, kakovi krasni
mladići amo dolaze, za koje držim da bi
moralni biti ugled Samobora, a kad tamo, ti
se tu nastane i ožene te se više ne misle
vratiti u svoj dom. Ima iseljenika, koji i ne
mare više za hrvatsko ime, no mnogi ipak
ostanu vjerni svome zavičaju, te za svaku
dobrotvornu svrhu rado posegnu u žep i
podupru sve, što je dobro i plemenito bilo
u njegovom rodnom mjestu bilo u do-
movini.

Pitamo li koga od tih da li se želi još
povratiti u Samobor i uopće u Hrvatsku,
odgovor je da ne, jer se tamo ne da živjeti
i zaslužbe nema nikakove, a i politika po-
ždire novac. Neka si nitko ne misli, da smo
mi radi u ovoj tuđini. Mi ljubimo svoju
grudu i te kako, a to se vidi najbolje po
tom, što je mnogi par godina ovdje i vrati
se u domovinu upravo na probu, da li će
se dati živjeti. A kada uvidi, da je sve trnjem
posuto, te da nigdje ruže ne cvatu, evo ga za
par mjeseci natrag, i tako se čovjek sell
uvijek te radi samo za parobrodarska dru-
štva, dok drugi narodi rade drugčije osobito
Česi. Češka obitelj, ako dodje ovamo, proda
sve u domovini te si ovdje gospodari, kako
najbolje može, jerbo zna, da mu je ovdje
novi dom, te za par godina nešto ima. A
kada bismo mi tako radili, bili bi na boljem
stepenu; mogli bismo sebi pomoći i svojima,
koji ovamo dolaze, a i svojoj domovini,
kada bi to potreba fiskavala. A ovako ne
možemo ni sebi ni svome, a kamoli domo-
vini; to je nepobitna istina.

Da se sada opet povratimo na prija-
šnju stvar. Ja sam bio namislilo uzeti na se
dužnost da bi sabirao za spomenute kapelice,
premda me nije na to nitko ovlastio, ali
ovdje je u Americi punomoć poštenje. A
vrlo mi je žao, što se ovdje u tu svrhu
ne može čovjek pravo odvažiti. Razlog je
taj. Prije 11 godina je pokojni župnik gosp.
Franjo Forko dobio upit od nekih Samobor-
aca i općinara podvrskih ovdje u Americi
dali li on bilo sagradi kakovi kip ili šta
slična vjerakoga, da bismo mi ovdje neku
svotu u tu ime sakupili. Župnik nam je od-
govorio da bi se desno stranu župne crkve
on dao načiniti kip Marije Bismice, gdje bi
se sabirao narod za bismičko prošćenje. Te
da će stajati 600 kruna. Medju nama se je
ta svota i sabrala i otposlata. Nakon tih
11 godina vremena pismo je blagop. župnik drago

pismo, u kome je obrazlagao da bi on ra-
dije dao načiniti kapelicu pred crkvom, za
što bi bilo potrebno još drugih 600 kruna,
ali na drugu kolektu se više nije nitko od-
važio.

Pokojni župnik je pisao jedanput
kasnije u „Samob. Listu“, da šta mislimo, s
tim novcem da li ćemo ga dati u koju drugu
crkvenu svrhu ili ćemo dalje što sabirati?

Budući da se većina od onih ljudi,
koji su darovali toj novac, razišla Bog zna
kuda, a „Samob. List“ takodjer ne dopire
da svakoga, stoga je i malo tko znao za
upit župnikov. I tako je taj upit ostao bez
odgovora.

Ja bih molio zato ovime gosp. Zjalića
ako bi on htio dati u Hrvatsku Zastavu,
koja se nalazi u Chicagu 1040 W 18 St. te
pitati šta se misli s tim novcem. A mi bismo
se onli sasali, te odlučili da li u crkvenu
svrhu ili na korist siromašne školske djece
to jest naše i podvrške općine, jerbo smo
davali jedni i drugi. Mi nismo poslali novac
da se ukamačuje nego u spomenutu svrhu.

Šaljem ovime 2 dolara u ime poprav-
ka kapelica i to 1 dolar za sv. Mihalja
a 1 dolar za sv. Juraja, te vas molim pre-
dajte gosp. župniku Zjaliću.

Još Vas molim, da obavijestite u vašem
cijenjenom listu, da zasada neka ne ide
nitko u Ameriku jerbo radnje padaju, te je
naroda na tisuće bez posla. A kako će to
dugo potrajati na to je ovaj čas još nemo-
guće odgovoriti; to jedini američki gavani
znadu jerbo je to sve njihova politika.

Napokon cijenjenu g. uredniče još
jednom vam najljepša hvala na prostoru u
Vašem cijenjenom listu. Vaš odani Samoborac.
Josip Regović.

Pokladna kronika.

1. veljače: Ples dobr. vatrogasnog
društva u Bregani u gostionici Kalinovo.

2. veljače: Ples s tombolom vojno-
veteranskog društva bana Jelačića. Ulaznina
1 K po osobi. Dvorana kod „Grada Trsta“.
Tko pomutnjom ne bi dobio poziva neka ga
reklamira kod društvenog blagajnika g. Jul.
Golnera.

8. veljače: Zabava Pučke čitaonice
za članove. Dvorana kod Grada Trsta.

15. veljače: Ples s tombolom obrtni-
čko-radničkog društva „Napredak“, kod
Grada Trsta. Ulaznina 1 K po licu.

23. veljače: Zabava „Juke“ sa šalji-
vim koncertom.

Školske prilike u našoj općini god. 1824.

Bogumil Teal.

(Svršetak.)

10. Poradi svekolikog nadziranja, upra-
ve, isplaćivanja i t. d. kod ove reorganizaci-
je škola bila bi — prema mišljenju zastup-
stva — nužna „jedna magistratska perbona“,
jer su škole jedino fundirane
i izdržavane po općini. Direktorati da
je i onako po drugim mjestima pri „nacio-
nalnih školah“ običajno u rukama magis-
trata, a dolikovalo bi da se zavede ovo i
u Samoboru iz „trokov predpostavljenih“. Zaki-
čeno je, da se za ovo zamoli inspe-
ktor škola stim više, što se čuje, da pie-
banuš, koji je dosad bio ravnatelj školski,
ne će da više obnaši ovu čast, pače da je
ova službu ponudio patru gvardijanu.

11. Opširno je, da školska djeca ota-
ju bez obuke u vjeri i bez svagdašnje školske
mize. Odlučeno je, da se općina obrat radi
toga na samoborac, a ako ovaj ne može da
sam šetja udovolji, magistrat će podnijeti
svoju molbu preko inspektorata na du-
hovni sto, da ovaj odvede, neka obuku u
vjeri i služenju školske mize preuzme jedan
franjevac.

Ovo su zaključci, što su ih samoborski
gradski oci stavili u svojoj sjednici 23.
studenoga. Da se ove njihove odluke ne će
moći odmah izvršiti, o tome se — čini se —
biti poravnalo na čitav Grad, da općina i te
zapovijedi, gdje i sami ljudi, da učestvo-
uju u te molbi odmah kupiti građansko sa škola

i t. d., da bude ipak „za buduće ravnanj“
prenotirano ostati moralo“.

No što se tiče namještenja drugog u-
čitelja zatim zahtjeva, da općina dobije rav-
nateljstvo škole u svoje ruke, da se namje-
sti kateketa, određeno je, da se nota r ima-
de smjesta obratiti na školskog nadzornika.

Medju zaključcima spomenuti smo na-
prijed, da nije uvažena po općini molba
školskog pomoćnika Langera za namještenje.
Odlučeno je bilo da se u ovoj stvari obrati
magistrat na škotskog nadzornika. Medjutim
je kasnije prispio „list“ nadzornika iz Za-
greba, da se ima Langer odmah otpustiti
iz svoga mjesta radi „važnih razloga“. To
je bio znak, da su si gradski oci ipak pre-
domislili i biti namjestiti kasnije Langera.
No sad se diže užasna galama. Dokazivalo
se u jednoj od narednih sjednica, da općina
ima pravo da izabere škotskog pomoćnika.
Glavnu riječ protiv odredbe inspektorata
vodio je senator Reizer, pri čem je dobio
u sukob sa substituiranim senatorom Rum-
plerom, koji je dokazivao protivno. Izmedju
Reizera i Rumljera dolazi još u nekim sjed-
nicama do konflikta i jakih ispada, kako je
konačno ipak kasnije Langer postao samo-
borskim učiteljem, vidi se, da je inspektorat
popustio želji samoborske općine.

Pismo Urge Boba.

Moj prijatelj Bažul se strašno srdi, kaj
sem ja zadnjić spisivao u novine i veli, da
bu on meni već povedal, kaj mali. Baš se
ga puno bojim. On im znaju ima rematiš u
levem prstu na desni ruki, pak nemre spi-
savati, a moj rematiš je u levi raki pak
mi lako pisati. Zadnjić sem zaželal tega dobra
zakemu, ali bogme općini i siromakom nis
zaželil ovega snega i te strašne zime, od koje
se ljudi zmrzavaju. Za siromake im je zlo,
kajti penaz nimaju a v obćinaku šumu ne
smeju iti, da ih lugar ne viovli. Kaj je prav
je prav, bi već iti, ali nimaju čičem, a sneg
je velik, a lugarov se prokieto malo bojiju,
gda ih redko gda vu šumi najdeju. Bojim
se samo, da budu gospoa načelnik imali
vražega posla ze snegom, kajti je ta magi-
stratska kasa navek prazna. Ja bi rekai gos-
ponu načelniku, nek si stoga niš ne delaju,
pak si nek samo misliju: Bog je sneg dal,
pak ga bu i Bog vzeli, a če bu malo više
vođe po cesti, buju mali šofitari i čičmari
kšest delali, kajti se s podrapanimi punča-
vami nemre po vodi hoditi.

Ov sneg im je puno neprilike sigdi
napravil. Ja sem im već dugo hotel iti v
Zagreb i baš sem se bil spravił da idem, a
gda sem došel na banof su mi rekli, da
cug ne bu išel, kajti je sneg velik. Hm, čudil
sem se, da ni cug ne ide, a da su ovi gos-
poni došli na magistrat, dobili bi tam raitcu
če je sami nimaju, da si moreju put za-
snajiti.

Za gospodu im je to veselje, taj sneg,
kajti ih sad vidimo gdje sanice vlečuju i
idu se sanjkati. To bi bilo se lepo, ai kak
se vruga po noći hočeju sanjkati toga im
ne razmeni. Da im ja imam pecu ja ju
verek ne bi na večer poškal na sanjkanje,
kajti sneg je sneg, a kmica je kmica.

Bil sem na vatrogasnom tancu skoro
do jutra. Znaju, ja im to društva rad imam.
Oni znaju po ogaju dobro špicati, a pri
vianu dobro piti, pak sem ja sa svojim stariim
juretom skoro do jutra odrepil i s njim
„lingerle“ jel. Štel sem drugi dan iti postu-
lat na magistrat kaj budu od pivnic i vina
pripovedati, ali mi je bila glava preveč puna
vinske duhe, pak sem se onda bojal još i
vinskih pripovedati.

Zima je strašno hudo pritičala i če
do Svečnice zdrži, bu onda medved grdo
gledel kad iz svoje jame zide. Naši vino-
gradari veliju, da je to dobro, da budu sa
glivice od prenapore i ošetena pogibale i
če je tak jako zima, da bu onda i dobro
vino. Ja im pak šelim, da bi još bole bilo
zima, kajti mi imamo takej sakojačkih glivic
po Samoboru, moril bi i te glive poginule,
da bi i pri nas bole bilo.

Bi im još kaj kaj spisivao, ali drugo
bum si za pašnik spravił.

A kad Bog s Nimi, to im želi njihov:

Urge Bob.

Ne frankirano pismo

koje je u nedjelju 25. o. mj predano na poštu u Samoboru na adresu jedne gospođe nije ova podigla, jer pisma bez marke ne prima. Odašitelj lista može si ga na poštu natrag uzeti.

Rendez-vous Samoboraca u Zagrebu.

Svratište

k „bodačkom rogu“

Izvrstan pelinkovac

preporučuje svojim cijenjenim gostima
M. Pilaž, svratištar.

Lijepi i bijeli zubi postaju samo čišćenjem

Malvina praškom za zube.

Cijena staklenoj kutiji 1 krunu.
Dobiva se u ljekarni
M. Kleščića, Samobor.

Svaki Hrvat rabi samo

Alabaster pastu

i vodu,

koje su najbolja sredstva za njegu zubi, a prodavaju se u korist „Hrvatskih škola“.

Za dobiti u Samoboru u ljekarni g. Mirka Kleščića.

P. n. slavnom građanstvu i općinstvu Samobora i okolice.

Častim se ovime obznaniti, da sam danšnjim danom otvorio na glavnom Trgu u Samoboru u kući gosp. Franje Bahovca

trgovinu špecerajske i mješovite robe

koju sam posve novo uredio i sa posvema svježom robom ispuni. Stjužujući u većim gradovima Hrvatske, Štajerske i Bosne, imao sam prilike, da si saberem trgovačkog znanja i vještine, pa sam stoga kadar svaki zahtjev vrijednih p. n. mušterija udovoljiti. Nastojat ću da ću uz poštenu i dobru vagu, te vazda svježu robu poslužiti, svaku moju c. mušteriju. Preporučujući se još jednom, upravljam srdačnu molbu, da me sl. građanstvo i općinstvo što obilnije podupre u mojem novom i početnom pothvatu.

S vele štovanjem

Josip M. Sidnaj.

MILIJONI

upotrebljuju za

Kaselj

promuklost, sluzavost, katar, grčeviti kašalj i hripavac

Kaiserovy Prsni Karamelly

na tri omerike svjedodžbi od liječnika i privatnih potvrđuju sigurni uspjeh.

Omet 20 i 40 fl., svežanj 60 t.

Dobiva se kod
MIRKA KLEŠČICA
Ljekarnika u Samoboru.

Naočale

pečevši od I—K dalje

Nikaljna ura	K	5.—
Srebrna	"	7.—
Čeljana	"	7.—
Budilica	"	3.—
Nihalica	"	12.—
Srebrni lanac	"	3.60
Zlatne naušnice	"	5.—

Ivan Sudnik,
urar, Samobor.

Sredstvo proti zatvorenju, tustilu i ulozima

STERNOV

moravsko gorko vrelo, blago i sigurno djelujuće sredstvo, te prema ispredjujućoj analizi najbolja gorka voda.

12
STERNOV pošta Sokolice kod Brna

VOZNI RED

vrijedi od 1. siječnja 1914.

Iz Samobora kreću vlakovi: u 6 sati jutrom, 9³⁰ prije podne, 1³⁰ popodne i 7³⁰ uvečer.

Iz Zagreba kreću vlakovi: u 7³⁰ jutrom, 11³⁰ prije podne 2³⁰ popodne i 7³⁰ uvečer.

Osim večernjeg vlaka svi vlakovi odlaze od Kolodvorske ceste 5 časaka prije negoli vlak kreće sa glavne postaje.

Pomodna kuća i tvornica rublja S. BERGERA nasljednici

Jelačićev trg br. 2. ZAGREB Jelačićev trg br. 2.

Fine vunene i svilene tkanine.

Veliko skladište fine svile, fantastične tkanine po najnovijem načinu, engleskih tkanina za košulice, flaneli za bluze i kućne haljine te raznih podstava i barhenda.

Muške i žensko rublje kao i posteljina.

Veliko skladište pamučne i platnene robe, stolnog rublja, garnitura za krevete, vaze garniture za krevete i potrošne od flanela, ogova, svjese i tkanina za pokrivala.

Uzorke kao i pošiljke preko K 20.— šaljemo franco.

4 filtra

4 filtra

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdravija nekodljiv.

Dobije se svuda. — Stoji samo 4 filtra.

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira

U ZAGREBU.

4 filtra